

Neděle 10.11.2013 – Sbor Církve bratrské v Praze 3

Fp 4, 6-7 „Na cestě k Božímu pokoji“

Už několik let chodím do FN Motol a mám tam pobožnosti pro pacienty a další hosty. Během těchto setkání se s některými lidmi dostaneme k osobním rozhovorům o jejich starostech. Naposledy jsem mluvil se ženou ve středním věku. Byla v nemocnici se svou vnučkou, protože její dcera ležela sama s onkologickým onemocněním v jiné nemocnici. Když jsme začali povídat, zjistil jsem, že je plná bolestí a zklamání a má plno otázek. *K čemu je víra, když Pán Bůh nevyslyšel moje modlitby? Proč jsem musela přijít o syna? Proč mám další dítě v nemocnici? Proč Pán Bůh dopouští na mně takové věci?* Na její otázky jsem neměl hotové odpovědi, ale věděl jsem, že potřebuje povzbudit a ukázat, k čemu je víra a jak je důležité se za všech okolností držet Pána Ježíše Krista.

1. Bůh o nás ví

Třeba zrovna neřešíme těžké a složité věci. Ale určitě bychom měli vědět, jakou pomocí je pro nás v životě víra a k čemu je. Denně se dostáváme do situací, které úplně nezvládáme a ve kterých nám není dobře. Dá se s tím něco dělat? Ano, dá....tak zní odpověď našeho dnešního textu. Pán Bůh v něm s námi mluví o životě a mluví o cestě, která vede ze stressů všedního dne k Božímu pokoji. Asi by to mohlo zajímat všechny, ale nakonec z toho budou mít užitek nejspíše jenom ti, kteří jsou ochotni důvěřovat Bohu.

Celá Bible vypráví o tom, jak se Bůh zajímá o člověka, jak nás miluje. Tu Boží lásku a péči nám Bible přibližuje formou různých příběhů a spousty osobních vyznání lidí, kteří se s Boží pomocí setkali. Mluví se tam o tom, že člověk nemusí být na život sám a že může volat o pomoc k Bohu. – S takovými osobními zápasy se setkáváme často v knize Žalmů, v příbězích známějších biblických postav a mnohokrát také v knihách NZa. Také Boží Syn Ježíš pokračuje v tradici biblického vyučování a vysvětluje lidem, kde najdou posilu a naději svého života (Mt 11,28). Na to navazuje svými radami apoštol Pavel, který píše křesťanům „*Netrapte se!*“. Kazatel Pavel moc dobře porozuměl Božím úmyslům s námi a měl s tím osobní zkušenosti. Věděl, že Pán Bůh nechce, aby náš život byl jedním velkým trápením. Proto křesťany povzbuzuje k víře a k modlitbám. Ví, že nový život s Kristem je Božím darem, který může náš život beze zbytku naplnit. Pavel věděl, že život s Ježíšem není život bez bolestí, bez slz a trápení, jak bychom si to někdy moc přáli. Ale na druhou stranu věděl, že je to život pod Boží ochranou. A v čem spočívá tajemství Boží pomoci, o které dnes mluvíme? Spočívá v tom, že Bůh vzal v Ježíši Kristu na sebe naše nemoci, bolesti a hříchy. Umíral za ně a s nimi na kříži odsouzení a potupy. Proto všechna podobná životní břemena můžeme odevzdávat Jemu a prožívat, že je nese s námi a že nám s nimi pomáhá.

2. Nemáme se starat víc, než je třeba

Osobní spojení s Pánem Ježíšem přináší do života křesťanů rovnováhu a uvádí je do „radosti“. Vědomí Boží blízkosti dává věřícím sílu k tomu, aby se vyrovnal se všemi životními okolnostmi. Stejně nám ovšem připadá, že to apoštolské slovo je „odvážné“. Píše doslova: „*O nic nebuďte pečliví!*“, „*Netrapte se žádnou starostí!*“. Napadá nás, že to tak mohlo platit ve starověku, ale do dnešního světa se to vůbec nehodí. Připadá nám to hodně zjednodušené. Vždyť to nejde, abychom se nestarali. Kdo se dnes nestará, o tom si řekneme, že je nezodpovědný. Ovšem je pravda, že to přesně odpovídá tomu, co vyučoval Pán Ježíš Kristus. Jeho „*Nepečujte, nedělejte si starosti!*“ není možné obejít. Boží Syn znal moc dobře náš svět a lidské srdce. On to viděl mezi lidmi, jak se mnozí stávají otroky svých starostí. Věděl, že z každodenních starostí se mohou stát velká trápení. Proto vysvětluje, že v každé životní situaci máme důvěřovat Bohu. Tak si to můžeme a máme zapamatovat: klíčem, kterým se otevírají dveře k Božímu pokoji, je důvěra v Boží lásku a Boží milostivou péči. – Tím prvním biblickým důrazem, který si můžeme z dnešního dopoledne odnést, je výzva „*Nestarejte se víc než je třeba! Důvěřujte ve všem svému Bohu!*“. Pokud se někdo z vás cítíte

takovými radami zaskočení, protože věřící nejste, zkuste s tím začít. Zkuste Pánu Ježíši něco z toho, co vás trápí, odevzdat. Jsem přesvědčen, že vám dá prožít něco, co jste zatím neznali.

3. Svá břemena můžeme odevzdat

Když apoštol Pavel říká křesťanům, že nemají čekat, až se jejich starostí stanou pro ně trápením, říká jim hned, co mají dělat jiného. *Mají se modlit*. Někdy mám pocit, že lidé na takové rady nejsou zvědaví a že je považují za projev bezradnosti. Je to velké nedorozumění. Modlitbu dal Pán Bůh věřícím jako prostředek k hledání Jeho pomoci. - V osobní modlitbě máme odevzdávat Bohu své starosti a připomínat si tak, že On má ve své lásce pro nás pomoc. – Snad nám může k lepšímu pochopení posloužit jedna ilustrace. Víte, že si můžeme nechat pojistit dům, auto, byt nebo vlastní život proti různým rizikům a nebezpečím. V případě „pojistné události“ pojišťovna uhradí pouze ty škody, které vznikly kvůli těm okolnostem, proti kterým jsme byli pojištěni. – Trochu podobné je to s naším křesťanským životem. Když se modlíme a svěřujeme konkrétní starosti Bohu, přebírá náš Pán za tuto oblast našeho života odpovědnost. To neznamena, že se to vyřeší „samo“ a že to Pán Bůh nějak zařídí. Znamená to tolik, že se nemusíme zbytečně starat a trápit. To znamená, že určitá věc je v Božích rukou... a do našeho srdce přichází Boží pokoj. Bůh nám dává pokoj!

4. Ochrana Božího pokoje

To je další pravda, která je pro náš život velmi důležitá. Všechna Boží péče o nás směřuje právě k tomuto cíli: k pokoji. O něm mluvil Bůh se svými lidmi už se SZ. Podobně to slyšíme z Ježíšových slov: *„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám. Ať se vaše srdce nechvěje a neděsí!“* (J 14,27). – Apoštol Pavel píše křesťanům o tom, že Bůh odpovídá na důvěru svých dětí jedinečným způsobem: darem svého pokoje. Možná bychom si někdy přáli spíše to, aby Bůh vyhověl našim přáním a dal nám to, po čem toužíme. Ale On to zařídil ve své moudrosti s lásce „slavněji“. On nás naplňuje svým pokojem a ty „nezkrotné“ hlubiny našeho nitra, ze kterých vycházejí úzkosti a strachy, bere pod svou kontrolu. Nejsou to naše modlitby, které nám přinesou pokoj, není to naše víra, která vypůsobí pokoj. Je to náš Bůh a Pán Ježíš Kristus, kdo dává pokoj. My nevíme, jak se to děje, nedokážeme pochopit, co se vlastně děje. Ale prožíváme, ŽE SE TO DĚJE. Můžeme se radovat z daru Božího pokoje, který *„střeží naše srdce i mysl v Kristu Ježíši“*. Kdo by si nepřál odložit každodenní zátěž? Kdo by nechtěl odložit trápení, se kterými se probouzí a kvůli kterým nemůže usnout?! Myslím, že všichni. Nechme se nově pozvat na Boží cestu. Boží Syn Ježíš Kristus umíral na kříži kvůli tomu, abychom se nemuseli trápit nad svými hříchy a mohli přijímat Boží milost a dar odpouštění. Ale umíral také kvůli tomu, abychom se netrápili kvůli svým starostem a mohli žít s Božím pokojem v srdci. Myslím, že právě zde, u našich starostí se ukazuje, jak zvládáme jako křesťané svůj život. Zde se rozhoduje o tom, zda vítězíme nebo prohráváme, zda se dostáváme do vleku událostí anebo navzdory tomu, co se děje, zůstáváme svobodnými a radostnými lidmi. A o to se Pánu Ježíši jedná: abychom Mu celým srdcem důvěřovali a byli naplněni Božím pokojem.

Bronislav Kaleta